

Щ, о коожний українць..

1622 каті наклад другий.

Політична Бібліотека
кого Національно-Демократичного Об'єднання.

18. Всі українці голо- 18.
сують на листу ч.

Що кожний українець
і українка знати мусить!

Хто йде до виборів?

Львів. Бібліот.
АН. УРСР

І. Потреба єдності.

Кожний з нас знає вагу єдності. Знає, що в єдності сила, що національна згода буде, а незгода руйнує. Вже малими дітьми чули ми казки про того батька, що умираючи зібрав всі свої діти, щоб на пращання виявити їм мудрість і тайну життя, яку пізнав за свого довгого життя. І на вязанці прутів навчив їх тієї мудрости. Подав грубу вязанку прутів кожній дитині і питав, хто із зібраних дітей потрапить власними руками оцю вязанку прутів зломити. Діти всі пробували тієї штуки і нікому з них не удалося. Тоді батько розв'язав вязанку і велів наймолодшій і найслабшій дитині ломити поодинокі прутики. І тоді на очах зібраних, поломила найслабша дитина всі прути, а горда і сильна вязанка втратила свою силу і міць. — Тоді батько вказуючи на цей приклад, сказав: „Діти мої, на отсій вязанці прутів учіться, яке значіння і силу має згода і солідарність. Зложена з поодиноких прутиків, міцно і суцільно зв'язана вязанка була так сильна, що нідно з вас не було в силі тієї вязанки зломити. Щойно як я вязанку розв'язав і розділив її на велике число поодиноких прутиків — наймолодше з вас без великого труду потрапило цілу вязанку, позбавлену спільної зв'язи поломити і знищити. Так отже на цім прикладі нашіться, що в єдності і солідарності ваша сила і будучність — а в роз'єднанні і сварках ваша загибель“. — Казку цю чув і знає кожний з нас від малої дитини, а всеж треба з прикрістю ствердити: глибокої мудрости, яка впливає з неї, не хочуть зрозуміти люде, що станули на чолі наших різношерстних соціалістичних партій а доказом цього їх поведінка саме тепер, на передодні виборів до союму і сенату.

Львівська державна
наукова бібліотека

II. Чому нема у нас тепер одноцільного національного виборчого фронту?

Перебуваючи жиж широкими масами наших українських виборців, чуємо заєдно запити: Чому нема одного виборчого українського фронту? Чому ми, втративши власну державу, **С к о н ф і с к о в а н о**. не научилися найпотрібнійшій для нас науки: єдності?

І всі ці запити є слушні і на всі ці запити відповідаємо коротко: „Нема у нас єдності при виборах лише тому, що поодинокі політичні партії поза Українським Нац. Дем. Обєднанням і Селянським Союзом такої єдності не хочуть! — Лише на вітах своїх кричать про єдність, але як прийде від слів до діла, то тоді відхрешуються від одноцільного національного фронту, як чорти від хрещеної води. Для того з поміж українських політичних партій лише дві йдуть на наших землях одноцільним національним виборчим фронтом: **Українське-Національно-Демократичне Обєднання і Селянський Союз** (на Волині і Холмщині). Всі інші партії, що називають себе українськими, себто: Комуністи, Сель-роби, Радикали і Партія Праці — йдуть до виборів окремо. Про Українську Соціал-Демократичну Партію не споминаємо, бо хоч ця партія старається тепер при виборах виступити на верх, то вона в дійсності не існує, бо всі її члени, окрім провідників, перейшли до комуністів.

III. Два табори: праці і крикунства.

Два українські табори йдуть до виборів: Українське Національне Обєднання і Селянський Союз репрезентують національний табір, табір єдності і патріотизму, праці і відповідальности. Ці дві організації обєднують в своїх рядах усе свідоме українське громадянство без огляду на те, хто вони — селяни, міщани чи робітники.

Другий табір — соціалістично — Інтернаціональний заступає аж кільканайцять партій. Є там такі партії: Сельроб-правиця і Сельроб-лівниця; Комуністична партія — лівниця і правиця; Радикально-Соціалістична партія — правиця (Бачинського) і лівниця (Трильовського), Партія Праці (Упіні), якась партія „За землю і волю“ і в кожному виборчому окрузі є ще по кілька „самостійних“ партій і груп, які розбивають наш одноцільний фронт на втіху ворогам нашим.

IV. Єдність і розпорошення.

Українське Національно-Демократичне Обєднання і Селянський Союз йдуть спільним фронтом до перемоги. Вони й є єдиними представниками національної думки і національної єдності.

Ті другі партії — соціалістичні (крикунські, демагогічні), всі ті лівниці і правиці, Сельроби, Радикали Упіністи йдуть окремо, що партія, то ліста. Хоча вони всі нібито соціалістичні, то спільної мови вони між собою знайти не змогли. І тепер вони себе взаємно шкалюють, обмащують і пишуть про себе прикру правду. З їх то газет ми довідуємось, що всі вони однакові. Яке їхало, таке здибало...

Сельроби закидують Радикалам і Упіністам, що вони прихвостні буржуазії та що вони тягнуться у хвості Національного Обєднання. Знов Радикали бють сельробів тим, що вони запроданці Москви. І так в колісцє говорять собі правду до очей, лаються і ліцитується. Трильовський обмащує Левка Бачинського, Бачинський Трильовського. На нікому не лишають сухої нитки.

V. Чому в національнім таборі панує єдність.

В національнім таборі мусить бути єдність і до єдності легко довести. Бо у тих, що визнають націоналізм є один клич, якому всі підпорядковуються: **Україна**. Не пора, говоримо ми націоналісти, нині сваритися, як має бути помальована наша хата, якої ще нема. Спершу треба будувати підвалини своєї хати-держави, а щойно тоді, як збудуємо цілу хату, будемо сваритися, як її малювати. І українські націоналісти будують. Запряглися до народньої праці і всі спільно працюють над здвигненням сили народу. Чи в просвіті, чи кооперації, чи в Рідній Школі — всюди при праці українські націоналісти. І не сваруться вони, бо часу на те не мають. Тому й єдність між націоналістами можлива.

VI. А як є серед соціалістів?

Серед соціалістів згоди нема тай не може бути. Бо соціалісти, немов діти. Вони немов ті ловці, що ще нічого не вполювали, а вже сваруться, кому має припасти добыча з полювання. Вони справді говорять деколи про Україну. Але зразу говорять: як Україна не буде така, як ми хочемо, то нехай не буде ніякої. Так говорили вони за нашої держави і розвалили її, так говорять вони й тепер на втіху Польсякам, Москалям, Румунам і Чехам.

Тай вигідно живеться оттим соціалістам (Сельробам, Радикалам Уніпістам та всяким лівцям і правцям) за нічо вони не відповідають, нічим не журяться і нічого для народу не роблять. (Радикали мають на своїх плечах аж дві філії Просвіти в цілім краю і більш нічого). За нічо не відповідаючи, отті соціалісти — інтернаціоналісти тільки крикують і кричать. Зле робите! ви прокляті націоналісти! А як їм сказати: Просимо, робіть ви краще! То тоді вони втікають і... критикують далі. А не маючи нічого до роботи, вони між собою сваруться і жеруться, як пси над костею. Одні дають (не дають а тільки обіцяють грушки на вербі) багато, то другі зараз ще більше. І так в безконечність ліцуються ті, що нічого не роблять а тільки дурманяють народ. Звідти й беруться всі ті лівці і правці — Сельроби, Праці і Радикали.

А всі вони тільки руйнують силу українського народу. Бо намагаються розбити нарід на дрібонькі і групи і в той спосіб помагають нашим ворогам бити кожну і групу з окрема.

VII. Які є ще вороги українського народу?

Ще є одна порода ворогів народу українського, що роблять пльову роботу і намагаються знищити нашу силу. Це хлібоїди. Вони продалися за юдин гріш ворогам нашим і стараються в народі поширити зневіру. Пропало всьо, кажуть вони. Ми програли і боротися далі годі.

С к о н ф і с к о в а ї н о . І просити ласки. А ласкавий пан поплеще по плечах й нам скине якийсь охляп зі свого стола. Отті хлібоїди намагаються відібрати в народі його честь. Бо тільки народ без чести може упідлитися і просити ласки. А народ без чести перестає бути народом.

Хлібоїди, як звичайно слуги, працюють не на себе але на своїх панів. Так і тепер. Хлібоїди агітують, розбиваються нібито за собою,

але в дійсності вони збирають голоси на польські „жондові“ листи (ч. 1). Вони виказують в народі найбільше плюгову роботу, яку тільки можна собі уявити.

VIII. Чи є спільність між роботою соціалістів і хлібоїдів?

На перший погляд виглядало б, що між нашими соціалістичними інтернаціоналістами і хлібоїдами немає ніякої спільності. Але вглубившись в роботу одних і других мусимо прийти до сумного переконання, що і одні і другі йдуть до своїх цілей тими самими дорогами.

Якими?

І соціалісти і хлібоїди стараються за всяку ціну розділити нарід в той спосіб, щоби освічені люди [інтелігенція] не мали ніякого впливу на селянські маси. І одні і другі намагаються посіяти в народі недовіру до своїх провідників. Бо щойно тоді, як освічені націоналісти не будуть мати на нарід ніякого впливу, щойно тоді темний нарід можна буде обдурити, відібрати в нього його українську душу і перемінити її в польську, московську, просто інтернаціональну.

IX. Чи нарід може існувати без інтелігенції?

Вже були такі хвилі в історії, що український нарід остався без своїх провідників. Бо одні пани перейшли до Москалів, другі до Поляків. І історії тих часів нема. Картки історії не записані, бо не було ким їх записувати, це були часи руїни.

І щойно тоді, як селяне дали своїм дітям освіту, створили свою інтелігенцію, щойно тоді віджив нарід і почав писати свою визвольну історію.

Невжеж може хтонебудь повірити, що ті селяни, які виучували своїх дітей, що вони виховували собі ворогів? Що з останнього вони тягнулися на те тільки, щоби гадюку собі виплекати? Ні, в сто разів ні! Освічений Українець не може бути ворогом тих, з яких він вийшов себто селянства. Хиба, що запродується чужим ідеям — польським, чи московським і місто патріотизму — любови народу проповідув чужу нам релігію соціалізму.

Без інтелігенції (освічених людей) нарід — немов чоловік без голови. А хто хоче розірвати звязок селянства з його провідниками, той є зрадником українського народу. Бо він ділає на явну шкоду народу.

Чим воюють ворого проти Українського Національного Обеднання?

В боротьбі проти націоналістів — сельроба, радикали, упіписти, всі лівиці і правиці не перебирають в средствах. Всюють брехнею і наклепами рахуючи на темноту нашого селянства. Між иншим пускають між народ клевету, що УНДО запродалося жидам і німцям, що ради грошей Національне Обеднання зробило бльок з всіма непольськими народами. Граючи на неосвідомленні українських селян, тим способом хочуть вони підкопати довіру народу до його національних провідників.

З ким йде в бльоку Українське Національне Обеднання.

Українське Національно-Демократичне Обеднання йде в бльоку з Українським Селянським Союзом (на Волині, Холмщині, Підлясся

52/5

і Полісся) і з непольськими народами, що мешкають в Польщі, себто: Білорусинами, Німцями і Жидами з Волині, Холмщини, Полісся і Підлясся та Конгресівки. З українських партій одинокий Селянський Союз зрозумів вагу хвилі і пішов в Обеднання.

ХІІ. Чому УНДО йде в бльоку з непольськими народами.

Для декого може бути незрозумілим, чому провід УНОбеднання зробив бльоку з непольськими народами, а чуючи з усіх сторін про запродавання, дехто може попасти в своїх думках на манівці. А чому провід УНДО-ня пішов на бльоку з непольськими народами? таж можна було сподіватися, що всякого рода демагоги використають це в боротьбі. Провід Нац. Обеднання знав, що так буде. Але мимо того він бльоку старався створити за всяку ціну і дійсно його створив.

Ворог мого ворога став моїм приятелем. Так є на війні, так є й серед народів. У Польщі є народ польський — пануючий і народи непольські — другорядні. Обеднати всі ті „другорядні“ народи було і все буде обов'язком українських політиків — найбільшого непольського народу. І Проводові УНДО-ня це дійсно вдалося. Незважаючи на погрози з польської сторони, патріотичні партії обедналися і створили один спільний фронт від Заліщик по Данціг. Це є великий успіх української політики і УНДО цим тільки може гордитися.

Але є й друга причина, чому УНДО пішло на бльоку з непольськими народами а зокрема з жидами. Цею другою причиною є Холмщина.

С К О Н Ф І С К О В А Н О .

Українських послів з Холмщини можна вибрати тільки при помочі жидівського населення. І тому ні в Національного Обеднання ні у Селянського Союзу не було ніякого сумніву, що ради ратования Холмщини треба і муситься вступити в бльоку з Жидами. І Національне Обеднання цей обов'язок виповнило. Проти свого партійного інтересу, провід УНДО заключив бльоку з Жидами бо цього вимагав загально національний інтерес. І з цього Національне Обеднання тільки горде. Бо виповнило воно великий обов'язок, який вложила на нього нещасна історія українського народу. А всім тим демагогам, що кричать що Національне Обеднання продалося Жидам ми відповідаємо: Псам можна й на Бога гавкати. Зрештою кожна продажна душа й не може інакше про другого думати, як тільки, що той другий продався. Бо кожний судить другого після себе.

Вибори це боротьба!

Вибори на наших землях це один з засобів боротьби з противником. Вибори — це племісцит нашої сили.

В найбільшій інтересі українського народу лежало, щоби всі чесні Українці йшли одним спільним фронтом. В горі до того не дійшло.

Але на долах до єдності дійти мусить.

**Понад головами партійних загорільців
створимо єдиний український фронт під
блакитно-жовтим стягом Українського На-
ціонального Обєднання.**

Божий український голос відданий на малу українську
лісту скріплює Поляків, бо розбиває українську одноцілу си-
лу а тим самим збільшує можливості Поляків.

Тільки в єдності сила народу українського.

**Одинока Українська ліста одино-
кого українського бльоку —
це ліста**

Ч. 18

**На цю лісту віддадуть свої го-
лоси всі свідомі Українці.**

Всі враз до побіди.

**СЕКЦІЯ ПРОПАГАНДИ УКРАЇНСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО
ОБЄДНАННЯ**

Накладом Мирослава Грегоровича.

З друкарні М. Бойчука в Келомії.

18

18

18

18

1
гал.
5976

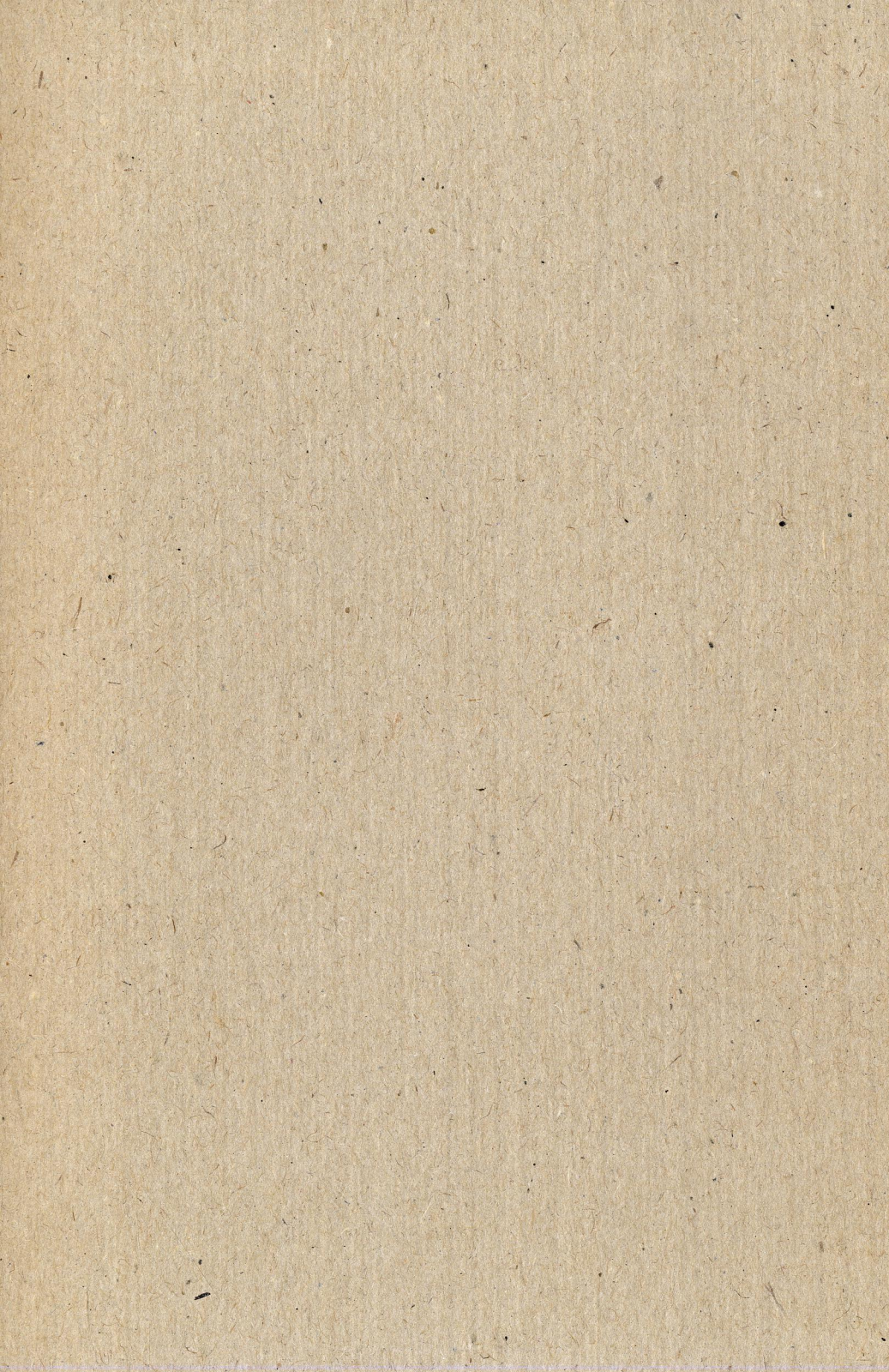
9. 0,24

(1986)

рл

1325

Львів. Бібліотека
А.Н. УРСР

па 1325

Щ, о коожний українець..